

ризиками на підприємствах з урахуванням принципів Risk Intelligent дозволить створити комплексну систему управління ризиками, підвищити рівень стійкості до всіх ризиків і рівень чутливості до них, що зробить підприємство більш конкурентоспроможним.

Список використаних джерел

1. Пуліна Т. В. Сучасні аспекти та методи управління ризиками інноваційних проектів в Україні. Економіка та держава. 2017. № 10. С. 4–8.
2. Человань С. В. Методи та інструменти управління ризиками при здійсненні інноваційної діяльності. Review of transport economics and management. 2020. Вип. 3 (19). С. 189–192. DOI: [https://doi.org/10.15802/rtem.v0i3\(19\).210777](https://doi.org/10.15802/rtem.v0i3(19).210777)
3. 9 principles for building the Risk Intelligent Enterprise. Deloitte. URL: <https://www2.deloitte.com/content/dam/Deloitte/in/Documents/risk/Board%20of%20Directors/in-gc-putting-risk-in-the-comfort-zone-nine-principles-for-risk-intelligent-enterprises-noexp.pdf>

Віктор АНТОНЮК

кандидат наук з державного управління,
старший викладач кафедри менеджменту,
публічного управління та персоналу
Західноукраїнського національного університету

Андрій ВАЙНАГІЙ

здобувач освітньо-професійної програми
«Публічне управління та адміністрування»
Західноукраїнського національного університету

ОКРЕМІ ПИТАННЯ ОРГАНІЗАЦІЇ ДІЯЛЬНОСТІ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ В СУЧАСНИХ УМОВАХ

Надзвичайно важливо працювати над вирішенням актуальних проблем організації діяльності Національної поліції в умовах воєнного стану. Адже ворог не припиняє чинити на нашій землі геноцид українського народу, злочини проти людства, воєнні злочини тощо. Агресія проти нашої держави ставить нам багато викликів, на які ми маємо відповідати оперативно, гідно та професійно.

Національна поліція України (НПУ) – центральний орган

виконавчої влади, який служить суспільству шляхом забезпечення охорони прав і свобод людини, протидії злочинності, підтримання публічного порядку та громадської безпеки. Діяльність Національної поліції спрямовується та координується Кабінетом Міністрів України через міністра внутрішніх справ згідно із законом [3].

Завданнями Національної поліції є надання поліцейських послуг у таких сферах: забезпечення громадської безпеки та публічного порядку; охорона та захист прав і свобод людини, а також інтересів суспільства і держави; протидія злочинності; надання в межах, визначених законом, послуг із допомоги особам, які з особистих, економічних, соціальних причин або внаслідок надзвичайних ситуацій потребують такої допомоги [2].

В умовах воєнного стану змін у повноваженнях, компетенції, правах та обов'язках, порядках та процедурах зазнають майже всі державні інституції. Національна поліція України також не є винятком. До нормативно-правових актів, які регулюють її діяльність, внесено значну кількість змін, що регулюють функціонування цього правоохоронного органу та його компетенції в період дії воєнного стану. Вказані новації у законодавстві передбачають, що під час дії воєнного стану НПУ діє згідно з призначенням та специфікою цього органу і з урахуванням обмежень прав і свобод громадян, а також прав і законних інтересів юридичних осіб, що визначаються відповідно до Конституції України та Закону України «Про правовий режим воєнного стану». Водночас слід розуміти, що введення воєнного стану у країні є лише підставою для можливості посилення необхідних і законних заходів безпеки. Тобто введення таких обмежень ніяк не свідчить про відміну визначених законом процедур та відсутність обов'язку виконувати вимоги закону з боку працівників поліції [2].

Закон України «Про Національну поліцію» доповнено ст. 90¹, згідно з якою під час дії воєнного стану громадський контроль за діяльністю поліції не здійснюється. Тому під час воєнного стану не може бути річного звіту про діяльність поліції; прийняття резолюції недовіри керівникам поліції; зустрічей з органами місцевого самоврядування та населенням; залучення громадськості до розгляду скарг на дії чи бездіяльність поліцейських. Водночас є необхідність налагодження принципово нових напрямків взаємодії з громадськістю та іншими органами державної влади, які в умовах

воєнного стану набули ще більшого розвитку, коли підрозділи поліції почали надавати принципово нові послуги, зокрема з доставлення гуманітарної допомоги, забезпечення безпеки евакуаційних коридорів, займатися проблемою внутрішньо переміщених осіб та інші послуги з надання допомоги у побутових питаннях населенню на місцях.

Сьогодні до факторів, які впливають на стан кримінальної ситуації в Україні, можна віднести такі:

1. Масштабне збройне вторгнення РФ на територію України. Агресія вкрай негативно позначилася на всіх сферах життєдіяльності країни, зокрема на кількісних параметрах і структурі кримінальних правопорушень.

2. Значні людські втрати внаслідок масштабних бойових дій. Загибель і поранення великої кількості військових та цивільних осіб негативно впливають на економічну, соціальну і соціально-психологічну ситуацію в суспільстві, зокрема сприяють поширенню серед населення настроїв тривожності й страху, зневіри у щасливе майбутнє тощо.

3. Руйнування значної частини інфраструктури, житлових і промислових будівель і споруд, величезні матеріальні збитки. Ці наслідки війни серйозно погіршують матеріальні умови життєдіяльності суспільства та його психологічний стан.

4. Суттєве погіршення економічної ситуації, зниження обсягів промислового та сільськогосподарського виробництва, внутрішнього й зовнішнього товарообороту. Внаслідок окупації частини території країни, руйнування енергетичної і транспортної інфраструктури, погіршення умов роботи промислових і сільськогосподарських підприємств відбулося вагоме зниження обсягу ВВП країни, скорочення обсягів продукції, яка виробляється в основних галузях української економіки, що негативно позначиться на соціально-економічній ситуації в державі.

5. Збільшення рівня інфляції та зростання цін, зокрема на комунальні послуги та харчові продукти. На тлі соціально-економічних проблем, викликаних війною, в країні відбувається помітне підвищення рівня інфляції, що призводить до зниження рівня матеріальної забезпеченості населення.

6. Погіршення матеріального становища населення. Внаслідок масштабного військового вторгнення ворога, інтенсивного ведення бойових дій, постійних ракетних обстрілів міст продовжується процес погіршення соціально-економічної ситуації і, відповідно,

зменшення рівня матеріальної забезпеченості більшості населення країни.

7. Значне збільшення рівня реального безробіття. Через війну, окупацію частини території країни, порушення діяльності великої кількості підприємств багато громадян втратили роботу й стали безробітними. Тенденція збільшення кількості безробітних може посилитися, що сприятиме пошуку нелегальних, у тому числі кримінальних способів заробітку.

8. Погіршення умов проживання населення – періодичні відключення електроенергії, постачання води та тепла, зменшення стану освітлення вулиць, будівель та інших громадських місць.

9. Поширення найбільш суспільно небезпечних видів злочинів проти національної безпеки, зокрема випадків колабораційної діяльності серед населення тимчасово окупованих територій.

10. Значне зростання обсягу незаконного обігу в країні вогнепальної зброї, боєприпасів і вибухових речовин, випадків їх незаконного використання [1].

Однак органи публічної влади та правоохоронні органи зобов'язані постійно шукати і підтримувати розумний баланс прав, свобод та законних інтересів людини, суспільства і держави з метою забезпечення загального блага та поступального політичного, економічного, соціального, культурного, духовного та іншого розвитку країни, а також діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України.

Одним із головних завдань необхідно визначити недопущення надмірного обмеження конституційних прав та свобод людини і громадянина, зловживання повноваженнями з боку працівників поліції у процесі реалізації завдань поліції в умовах дії правового режиму воєнного стану, удосконалення механізмів взаємодії та розмежування повноважень поліції з органами державної влади та місцевого самоврядування.

Необхідно, щоб кожна людина розуміла, що правоохоронець покликаний не застосовувати силові методи до неї, а допомагати і захищати. А партнерство з населенням стало пріоритетною діяльністю поліції. Для удосконалення виконання правоохоронної функції НПУ необхідно покращити матеріально-технічне забезпечення, якісний відбір кадрів до підрозділів поліції, організацію навчання на вміння користуватися новітніми спеціальним і технічними засобами.

Список використаних джерел

1. Кримінальна ситуація в Україні в умовах війни: основні тенденції. 2022 рік: монографія / авт. кол.: М. Г. Вербенський, О. Г. Кулик, І. В. Наумова та ін.; за заг. ред. д-ра юрид. наук, проф. М. Г. Вербенського. Київ: Юрінком Інтер, 2023. 388 с.
2. Національна поліція України в умовах воєнного стану. Настільна книга поліцейського. / Під. заг. ред. Копотуна І. М. Київ. ВД «Професіонал», 2022. 508 с.
3. Про Національну поліцію: Закон України від 02.07.2015. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/580-19#top> (дата звернення: 20.04.2024).

Андрій АРТИМОВИЧ

аспірант освітньо-наукової програми «Менеджмент»
Західноукраїнського національного університету

СУЧАСНІ МОДЕЛІ УПРАВЛІННЯ ЯКІСТЮ МЕДИЧНИХ ПОСЛУГ

Сучасні тенденції розвитку національних систем охорони здоров'я свідчать про підвищення вимог до якості медичних послуг, розвиток систем управління нею, створення відповідних державних стандартів та гармонізацію їх з міжнародними. Саме стандартизація дозволяє утримувати досить високий рівень якості медичних послуг незалежно від досвіду та особистих якостей лікаря, надає гарантії для пацієнта під час їх отримання. За таких умов важливою науковою проблемою є дослідження світового досвіду, еволюції та тенденцій розвитку теорії та практики управління якістю медичних послуг.

Як показав теоретичний аналіз, в зарубіжній та вітчизняній науковій літературі з питань охорони здоров'я відсутнє єдине та універсальне визначення поняття «якість медичних послуг». Навіть Всесвітня організація охорони здоров'я (ВООЗ, англ. *World Health Organization, WHO*) не має чіткого трактування цієї наукової категорії, а лише рекомендує розглядати якість медичних послуг як комплекс кількох характеристик: 1) ефективність – співвідношення витрачених ресурсів та отриманих клінічних результатів; 2) економічність – співвідношення витрачених ресурсів та нормативної вартості; 3) адекватність – співвідношення наданих медичних послуг та необхідних (стандартних): використання доказових технологій, час надання послуги, доступність послуги, достатність кількості медичних послуг [1].